

SALUT I PARAULA

“PLANY-SE LO MÓN, COBERT D’ASPRES CELICI”

Corre la creença que *El Cortesà* de Castiglione és el manual de bones maneres de l’home de cort. En una de les converses que compon el llibre, un contertulià comenta que “per a descriure l’home se sol dir que és l’únic animal capaç de riure”; i ho diu com un argument en defensa de la rialla. Amb aquest aval, els lectors del *Consultori terminològic* publicat pel Col·legi de Metges de Barcelona (II-III-IV-97) poden fer-se un tip de riure —és l’única reacció possible— sense temor d’èsser titllats de maleducats.

Ara resulta —segons el text mencionat— que més val no parlar de *tocòlegs* i —és clar— de *tocologia* perquè algú podria malpensar que els mots deriven del verb *tocar*, amb la qual cosa tindríem uns especialistes en tocaments i una ciència dels tocaments.

Així mateix hem d’evitar —diuen— *mastologia*, pel fet que “designa també la branca de la medicina (*sic*) que estudia els mamífers en general”. Així,

si la forma prefixada *masto-* (que inequívocament significa “mama”) ens diuen que és confusió, haurem d’evitar també *mastopatia*, per exemple, no fos cas que algú es pensés que ens referim a una malaltia dels mamífers.

El text hilarant en qüestió també anuncia que el substantiu *obstètric* ha estat desestimat perquè —entre d’altres raons— “s’associava a un mot tan inquietant com *tètric*”; i que *obstetra* ha estat normalitzat (?) amb la forma *obstetre* (en femení *obstetra*); ara només cal esperar el dia que ens diran que en Pep Guardiola és un “futboliste”.

Finalment, el desgraciat text pretén de substituir el terme *mastologia* —de construcció impecable i de significat diàfan— pel mot *sinologia*, un mot híbrid, el primer component del qual apareix en termes unànimement acceptats com ara *sinografia*, *sinoauricular*, *sinovaginal*, *sinopulmonar*. sempre amb el significat de relació amb els sins, i no amb la sina.

I això que hom creia que totes les persones dedicades a aquests afers eren formals i rigoroses...

Oriol Casassas

SALUT EN XARXA

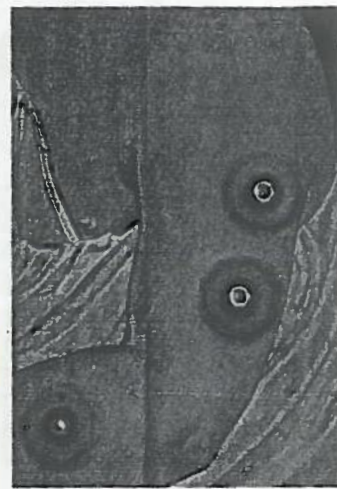
L’ACADÈMIA I EL COL·LEGI, A INTERNET

L’Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears té oberta una web dins d’Internet. La web es troba a l’adreça <http://www.acmcb.es> i conté informació sobre l’entitat, però també sobre activitats científiques i serveis i recursos d’interès per als professionals de les ciències de la salut. Entre

d’altres coses, es pot accedir al Medline, la base de dades que permet buscar per paraules clau articles apareguts en les diverses revistes mèdiques que es publiquen arreu.

El Col·legi Oficial de Metges de Barcelona també disposa d’una web. L’adreça és <http://www.comb.es> i a més d’informar sobre l’entitat, ofereix diversos serveis i permet debatre temes d’interès per als col·legiats. Una de les seccions és el quiosc dels metges, des d’on es pot entrar a les webs de diversos mitjans de comunicació general.

LLIBRES

SALUT I MALALTIA EN ELS MUNICIPIS VALENCIANS

JOSEP L. BARONA
J. MIRÓ (EDITORS), VALÈNCIA,
SEMINARI D’ESTUDIS
SOBRE LA CIÈNCIA,
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA,
1996, 276 PP.

Recull de les contribucions que arxivers, demògrafs, metges i historiadors de l’economia i de la ciència van presentar i debatre a la reunió celebrada al Palau dels Osset, de Forcall (els Ports), aquest llibre és una mostra palpable de l’interès que el món universitari valencià ha mostrat durant l’última dècada per l’estudi històric de la malaltia i de les seues repercussions demogràfiques i epidemiològiques. Els treballs reunits aborden qüestions relatives a la transició sanitària i a la documentació sanitària als arxius municipals valencians, i analitzen les principals línies de recerca sobre aquests temes a les universitats valencianes.

Àlvar Martínez